

nam ostendimus cognitam vim dicere ad brevitas excepia
sic cognoscibilis est, quod magis commendat, quoniam deprimit
infinitas vices cognitio.

219 Arg. 4. Pro in discursu est minus certum, quoniam
Gemitus, sicut illi cognitae videntur et significantur
et hoc argumentum solutum iam est et egimus in discursu.
220 Idem Dicitur. Arg. 5. In discursu probatur a ratione ad
ignorantiam. De nos circa ista digne noster. q. b. Tunc et ante
quod sacrificium agendum est liquorum qualiter Anglorum et
civitatis. Arg. 6. Hoc dependet a Gemitus, si una cog-
nitio Divina non ab aliis dependere: quod non admisi in discus-
so nostra discursivea. Argumentum solui post eundem in hal-
luc. a nro 2, ubi statutum in discursu, et cetero, in de-
rexi dependencia Christi a Gemitus, tanquam a causa, et tanquam ad
ratio: id hoc nos non ruginatus, proferimus et sic uiriliter; sciat
non ruginatus uiriliter indigens, quoniam hinc rebatas oblitu' videris. Id
quoniam Deus habet a ipsa gloria, quem ipso non produxit ex facun-
ditate, sed ex necessitate.

221 Prost. in Ptolemy non admittitur dependencia
realis a latere: quod non in una operatione de-
rexi admittitur dependencia uiriliter ab aliis. Primitus arg. 2. L.
Arg. 2. arg. ans: non non videtur in unum dependere causa ab aliis,
quoniam ita accipere esse ab illo realis distat, ut ei quod impossibile non
daretur illud, a quo hoc dependet, et hoc non daretur, atque ita se
habet filius cum latere: quod b. arg. hoc est alius nisi emulge-
ris, non est dependere ab aliis, quod non est Deus, immo est summa
Vici gemitus postulata est mysterio trinitatis. Tunc solle de-
pendencia arguemus causam, et de possibiliatem, quod non latet
in filio, exculpat a Deo.

222 Arg. 7. Deus non faciens uiriliter latere: quod non

virtute discurrevit. Si tamen quod primus disqueritur in cognitio
Virtutis ad hocem certas utramque facultatem resipientem sed
primum non habens, tamen aliam resipientem sed hanc videt inde-
antem, hanc facilius non late in te, sed nos onnaturam suam.
quod si in cognitio Virtutis ad cipitam, tamen brevitas reata primum
disquerere unum facultatem resipientem sed hanc ipsam datur
am resipientem reuertit, discursus non dubit in te, sed
in nobis. Pr. 2° neg. ans. Unde hanc eadem ratiocinatio ista
non deum virtute discurrevere dicere primus uita Grande-
re, Cognitio de unica Cognitio Virtutis supponit obiectus non
realis uisus, ipsum una tendat in ipsum quoniam non, alia
in Materia uisus: nunquam onnaturam suam facilius agnoscendo ut
de hoc regat cognitio sed ipsam.

122 Pr. 2° datus ante neg. Quidam. Dicere ratiocinio
grandire facie est unum sine aliis cognoscere,
cognitio uia Virtutis, on sentiat in rem quod ut sit, ex se primum non
on sentiat cognoscere: unde facilius non late in te, sed in nobis
illarum facultatum Virtutis Cognitio facilius extinguitur: et dis-
currere est unum ex aliis inferre, Virtus uia Cognitio exinde
cognitionis infert ex ipsa illam hanc proprie gaudi: cum
quod regnari possit cognitionem a nobis factam, non in
commodum facilius in discurrendis ratiocinis sit, sed aliam fa-
cilitatem primum cognoscere quod amplectorem apprehensionem quod re,
discursiva. Hoc ante ratiocinem factum dari in te, sed in
cognitionem unius cognitio ad aliam, autem apprehensionem
unius ob*o*cognitio ad aliam; at ante ratiocinem factum
datur factio in te.

Pr. 3° factorem ratiocinem sed de argui
Id est L^o in te ratiocini cognitionis cre-
scendum in te, sed ex se, sum deus cognitio b*ea*ta.

148

se ipso, qm̄ i ḡherine. vñjor̄ sp̄cām̄ en recto, q
reūras in obliq̄. Si dicendo, ego possum p̄dile-
re Iuim, Iuim a. q̄ vñl̄ vñl̄, ego possum
ēe in recto Iuim, Iuim a. si incului in
obliq̄, ego dōna, q̄ n̄ p̄t p̄duce, alioq̄ p̄dile-
re p̄t: cum dōna oēt p̄t reūras in se
ip̄s̄, qm̄ sup̄p̄s̄ iha cognit̄ p̄ ad nos iha
vñjor̄ p̄ dōt̄, ego possum p̄dilere Iuim, Iuim
a. nam vñl̄ vñl̄ distinctam̄ infest exist̄ iha
cognit̄ reūras in recto, i sp̄cām̄ in obliq̄
ar si dicat q̄m̄iusm̄ vñjor̄, q̄ Iuim, Iuim
a. q̄ p̄dileles a me.

Filia autem dux cognitio nominis dicitur latere
in Deo, cum q[uod]o[rum] ceteris et cognitibilis
in Deo, sed ex Deo, cum q[uod]o[rum] una cognitio sicut q[uod]o[rum] ad
mitem est ad alia dicta. **P**rocente 2° se demus in 2°
ognio, q[uod]o[rum] Deus ceteras in se cognit, non dari dis-
tinguendum uitrem, q[uod]o[rum] talis cognitio potest dividendi in duas
partes, non potest negari, sed debet in 2°. **N**on dicitur
nam reperiuntur duas partes, quae in se sunt
alia. **V**nde ad 2° arguitur sed potius sicutus, ex q[uod]o[rum]
nihil inferatur de loco, hic enim non distinguendum debet
sunt in illa cognitio, q[uod]o[rum] Deus sit et de in recto
et de ceteris in obliquis, sed sit in illa, q[uod]o[rum] Deus sit
ceteris in recto.

Patmos 5.

De Arribalzaga.

tribus dis. absoluuntur. 2^a expediet q̄ continent
ad notiam encuinam, 3^a absuīam: 2^a ad notiam
ūam, 1^a planū distam, 3^a iheram, evidentem din-
evidētēm: 5^a q̄ ad notiam gallicum et iohensic-
um. Quis quādibet mere ihu, legat
late p. m. cōsideret, tam q̄: ex eis magis
ihu se intersecto, tam q̄: eis tempore angari
q̄ dignitē nūancē agitare.

Dissertatio L.

De Nostre Dame, de Paris.

De quidite T,atroe uniuersitate
Pus. 200

¶ Sit nostra Indiana goaderna.

Itac quidem in ijs x-^oies mulierē Enōe, sijc dicitur
sitimq; angam dedit. Et tēt p̄ficiam in p̄ficiam
ēt, fūtingit sijc p̄ficiam dotti mōra p̄ficiam
littere - r. eaq; sijc rei et id abstiniam ēt p̄ficiam.
Et - Vals. L. ge. s. 50. nō 22.

Principia L. q. p̄t̄s explicit nob̄am iohanniu
q̄m incūiam; q. sequere. d̄is p̄ h̄re nōta
incūiam d̄i, q̄d̄ cognovet p̄t̄ eminētās
q̄d̄ s̄c̄r̄ in dīna t̄ḡoā. D̄ch̄na hocet nōtām
incūiam ēē, q̄ loc̄it obām p̄ p̄rias sp̄j̄ s̄
ip̄o imm̄. d̄uerte, aſt̄r̄t̄a q̄ d̄at̄ cognit̄
q̄ sp̄s adēs, t̄q̄t̄ m̄. q̄ d̄uente d̄t̄ s̄.
Ḡan. D̄h̄re. S. d̄er. Iu. d. g. p̄. l̄.

Principia h̄c̄ dīa L. q. p̄t̄s eit̄
d̄is s̄c̄r̄ n̄ extēnt̄. q̄ d̄at̄ n̄
curat p̄ p̄rias sp̄j̄, n̄ imm̄ q̄ d̄e ip̄u p̄t̄
eit̄. L̄d̄uia. L. q. p̄t̄ d̄at̄ s̄ t̄h̄y p̄t̄
V̄nius, ad cōnēndūm b̄nīue. N̄m p̄f̄uon
eb̄uad̄: am̄ ū n̄ lat̄i sp̄j̄ p̄t̄a, n̄ d̄at̄
Iu. imm̄ obā. S. d̄ia, q̄ d̄e p̄n̄t̄ n̄t̄ion
incūiam, q̄d̄ f̄r̄at̄ q̄n̄ rem, ut s̄c̄r̄ extēnt̄
d̄ p̄t̄ent̄, q̄d̄ d̄t̄ d̄t̄, q̄d̄ eit̄ p̄f̄uon it̄a u.
q̄d̄ f̄r̄at̄. q̄x̄t̄ d̄at̄, q̄t̄ n̄t̄a d̄t̄.
Ia. Mag. d̄ar. Id. 3. d̄a. d. d. n̄. s.
Principia, q. d̄i, sequere. q̄t̄ s̄c̄r̄ mirab̄
d̄am d̄ d̄at̄ q̄ extēnt̄ ēē aſt̄r̄iam, q̄d̄ s̄c̄r̄
n̄ adm̄it̄. q. d̄ia pat̄um. Ḡan. 3.
neḡt̄iam incūiam, q̄d̄ p̄t̄ent̄, n̄, ut p̄sens
aſt̄r̄iam rei aſt̄r̄it̄, ut aſt̄r̄e. Principia
t̄, am̄ q. d̄uus, n̄ s̄c̄r̄ obām p̄t̄ent̄,
ut p̄t̄ent̄ 2, aſt̄r̄ḡendo. eius p̄t̄am: am̄ q.
p̄t̄ent̄. Ang. 3. n̄iam n̄iam aſt̄r̄im̄ in
n̄e u. p̄t̄ent̄, ut p̄t̄ent̄. A. aſt̄r̄e.
S. d̄ia n̄t̄iam incūiam uolat
ih̄am q̄ uim concipi. ut q̄d̄ in se

ad̄t̄

absentiam ei sumat^{ur} inadigit. Ita L. bar. 2. 2. 233
 & L. de L. rig. 2. & L. part. ex cuncta in-
 terna junctu e-āt ad quem tunc dicitur eius p[ro]p[ter]e
 intima est p[ro]p[ter]e sequitur. Engium cognoscere, tan-
 tū uero regnum erit ad tria, ne p[ro]p[ter]e isti
 nō in se. L. 2. part. 2. p[ro]p[ter]e 2. p[ro]p[ter]e regnum
 i[n]t[er]im deuotare ad legem unius, n[on] ad lym-
 pham astig. p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e regnum etiam. In ecclesiam
 tunc invocare ad dominum regnum eius, p[ro]p[ter]e regis-
 tum. H[ic] p[ro]p[ter]e ostendit in operibus regnum
 p[ro]p[ter]e regnum n[on] in spe regnum p[ro]p[ter]e ad
 dicit ad p[ro]p[ter]e regnanda.

Dicit p[ro]p[ter]e Engium n[on] p[ro]p[ter] uti sua etia[m] inad-
 git ad se regnum domini sustine. g[ra]m[atica]
 p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]e intima inadigit ad dominum sustine corpora-
 dam. Reint usq[ue] L. neg. ari, sicut in Engi reg-
 p[ro]p[ter]e distinxit in ali L. ad regnum de causa
 de ita per suam etiam in ali L. retinere ad se
 regnum. p[ro]p[ter] uti p[ro]p[ter] inadigit ita uti
 p[ro]p[ter] etia[m]. Si dicoz hic seq p[ro]p[ter] Engium at-
 tre a regno tam sub etiis p[ro]p[ter] sus erit p[ro]p[ter]
 in deum. Reint hor nullū de iniicien[ti]a p[ro]p[ter]
 dit h[ic] p[ro]p[ter] et p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] m[od]estū ab eo Engi
 osterreruntur.

Reint usq[ue] dicit ad regnum. L. bar.
 rig. 2. 2. 233. dixit iāst ob[lig]e 2. g[ra]m[atica]
 p[ro]p[ter] eius p[ro]p[ter] max. p[ro]portionate. In intime Engi
 de sic ueramente Engi morut p[ro]p[ter] de regno
 p[ro]p[ter] ueracog extincion[em] q[ui] est morut ad regnum
 dei und p[ro]p[ter] aug. q[ui] est ad regnum, tunc p[ro]p[ter]

521

libet movere meus qd unam ipsius latitatem qm ad aliam.
Ad eum n i e pote ex spt n epiam s t o n g u por-
nulo m uti pte dicit q dicit pote id uti inadegite
n t i x i s t e pote dicit pote temere a ligno qd:
q n e illa uti pote inadegite

Vicis 2: itus n pote inadegite uti s pte invenia
ad cognoscendam exiam sine epia: q n ad
cognoscendam epiam sine exia. Ita neg. Nam dissensio
e, q exia invenit epiam, q n sit aliud sit, qm
epia pia erat ias. Epia us n invenit exiam
s exiam, t d u n i v e r s e excludit, s m problem.
s arte n invenit, q exia dicit in solit: qj epia
sine hor cognoscit potest, potest cognoscit latitum.

Vicis 3: ia natus n impedita s p d u i t n s i l u d e m
et fumquem pot; s i s pte invenit e q natus natus
n o s invenit, q e n o s i l u d e, t a n u l o impedita q
s p d u i t cognoscit invenit n adseritum. Ita neg.
2. q p m min. pot n impedita s pte a u l e pote q
p u t u r a m e d. cognoscit, q impedita qd inadegit
itus, q magis attendit ad unam genitorem s pte, qm
ad epiam. Si t h e s in s pte s pte illi q dicit. qd i j u-
nes pharisei sequentes dicit L. exhortans? t q
s eas qd pharisei dicit postea iudicium nescient
apprehensor.

Vicis 4: s pte invenit s pte in
reparando d currit s pte s m tam sua re-
parando adeo ut r a t p d i c e t eius pars s pte et
inadegit in eundo tam s pte dicit. qd pte s pte
reparando ad cognoscit unus latitum s pte qd ad aliam
cognoscit iuravit. Ita dist. a i s iuravit s pte
s m

abstinentiam & rem dicit ipsius natus. Ita P. Pined
36. p. t. n. q. sicut L. q. a. deus p. sciam simplicis
digid & X. a. Wein 3. t. 3. v. abstinentia cognitio re-
veras pionies & instar a. atq. Id in se ipso & in
se ipsis. q. a. cognitio fuis ex ia, fuis ex omni-
tis a nullo p. uolenti abstinentia, qd aut licet et
sum ex ia, & p. sum ex omniis natus cogniti instar
ad eius! certe drium dolet experientia. non in operis
nego cognitum attingentem hunc instar a. atq. In
de 2. ipso, ex abstinentiam; sed neg. hoc ce a. sit
q. i. m. abstinens.

Ita q. b. dnia alijs capitulo invenimus
q. melius explanans notiam inveniam
ei cognitum rei in se sub via exi. abstinentiam
cognitionem rei ex alio & ex alio, aut p. sub ipse eius.
In nomine nostrum exp. sicut remittere iustis oculum
pro ad nobis inquinum quo vidente clauso regi.
Qd q. res cognitae imm. in se, in deo, in aliis,
in triis prius cognitis. Qd qd cognitum rei ex-
tem, q. ram aut degeniente notiam degenerabit
in abstinentiam. Ita q. q. nostra virtus talij
sunt ad inveniendo summa ueris sub a. cognitio obli-
rem & e. facilius, & facile ascensionem. id omni
de uident rem in de. i. facili ad faciliem q. no-
stra virtus uita est. e. rei in de. comp. q. nobis
q. m. rei. I. P. d. c. l. uent inveniam sicut uito
hoc e. rei in de. I. e. i. nostra, q. m. de. licunt
abstinentiam, ut fuis in ia, & ex ia n. e. rei in de.
q. nostra virtus uita est e. rei in de.

q. q. q. q. Wein C. dnia, sua dim.

121

potius intelligit, quoniam Deus sit et non possit non est ad
tinua, ex eo quod illa cognitio in se non est cognitorum
poterit existere. Et ideo scia utrumque, quoniam hoc Deum habet
et ratione extensibus et in continua. Tunc ergo ex his
potest non potest abs continua, sed dicitur abs continua locutus.
Et quare quoniam existere regatur ad notiam contin-
uam? Propter hoc subiectum et exercitatum est Galen. Sed
quoniam Deus cognitio continua potest, quoniam non existit
quoniam illud cognitio, illud postquam non existit, et
tunc antiquum existat.

Contra hanc sententiam. Scia quoniam Deus potest et non
potest abs continua. Quoniam in continua est deum
cognitio in hoc loco extensum, et desineret ei continua-
tua, et tunc desineret ei in hoc loco: sed et be-
ne, quoniam autem illud in hoc tempore, et ex hoc invenimus
deum cognoscere extra hoc tempore, et jam in
hoc non existentem. Ex hoc enim si sicut est extensum appa-
rentem. Cuius in apparetus mensurabilis unde resupponit
videt res apparentes, et non videt in continua. Secundum
ergo autem existat haec apparentia oratio non intelligitur
quoniam non continua abs continua non facile explicari
possit modo in explicatione vero. Tertius ergo. Ex hoc
ad notiam continua non sufficiunt extensum statim supponi
silem. Quoniam enim ex hoc est Deus a ratione. Hoc cognitio per
continua abs continua.

Satis. Quis?

Ex argumento. Ita utrum.

Secundum. ex hoc non est ratione, de cuiusquam ratione
est.

sed agit sibi diligunt etiam nostra intentio. Dard
 reis ex isto est post 2. pr. 23. dicens nunc q
 uodculum in ignimatu sunt aut facie ad faciem.
 ut dicit intima dei de facie, & cognitio certitudin
 em in hac vita habemus & nos de ignimatu q.
 si deus cognitus existat alius. q. eis cognitus faci
 alis erit intima & unum instant alius re
 gni existentia. Propterea exinde post. a diligente
 enim iste nostris existens, ergo non est ignimatus.
 De aliis i.e. ihesu, qui in hac vita habemus p. nos,
 quem est cognitus & spes alienas, ut universam i
 denus. Unde & visus alius.

Et Act. 2. Iesus x^o. Et se ipsum cogit p
 isti in se, & est ipsa tristitia, ut in obo
 prius cognitus & tam clare in de, qm in tristitia.
 q. q. in tristitia de cognitus & utramque cognitio no
 nis existentia non est q. secundum cognitum in aliis. De ex
 istit. Contra q. de aliis. Secundum sententes ui
 dent in ipso. Ihesus de videtur in tristitia, q. nescit illi
 nulla alia cognitorum & celsus crederas cognere
 qm illa, q. habuit in ipso. Ex quo hanc, neq. omnia
 nostra tristitia resumitur a cognitorum & euide
 te. Quod ab ipso in se, neq. existentia a cognitorum ip
 sa & adesse quid in aliis, & non existentia.

Et hoc attemporatur de iste nostra ee
 in tristitia, & secunda pars pietatis in visio
 beth ualde distantij. Deinde & sic iste nostra ee clas
 sicissima, & existentia, ut videtur in hoc pietatis expedit
 sit tristitia. Podea minus secundum de pietate in se
 ipsi, qm in tristitia mere portentibus. Et minime

igitur incipit, 2. adspicere. Et laetare p
cripte breviarum in libro signare, q. igitur patre i
gnis signata, q. in illo currente p munus gerim
us. Q. in ipso aut ex ipso ut medio prius co
noscitur. Et mitis breviarum signacione incipit 2. adspic
ere si utrumq. nisi ab hysto. Et hysto non minus
facile ad faciem videntur dei breviarum in libro q. in
2. pio. Et q. videntur in duas. q. et 2. p. nec min
or non videntur q. nisi facile ad faciem, q. hoc scilicet
in libro, & clara sit uisa, q. uisus uultus atque
genit. rotum inveniuntur in s.

Arg. 2d ex dicto d. M. L. B. tunc datur
d. f. Rem. Si notia invenia e
perimentis, sed notia experimentis trahi ad
rem extensem: qd n. ratiq; qd notia inveniatur
si ad rem futuram spectatam. Ex L. arg. maius
n. iij notia experimentalis sit invenia ut iij

fuit opinio nō dicitur ex experimento, nam deus in aliis
 cognit. Cetera, qd illa cognat experimentata. alij
 vident 2° experimentum diuum iē notiam inveniunt
 ut presentis nō in experimento isto, qd sic ut
 inveniunt, et hīc experientia non ceteratoru.
 Arg. 5. nosā inveniunt dēt iē sōmē ad faciem. id
 dēgnis ē re Ceterita sū futura nō facie ad faci-
 em: qd nec inveniunt. Primit neg. nō posse videt. n.
 tūs, ead mō Ceterū extens p̄ tali & tali locis
 temporis, ac qd iū erat extens. id erat iū ex-
 tens facie ad faciem: qd numerū qd iam nō erat.
 Arg. 6. si ad notiam inveniunt sufiat

Dignere rem sub rōe erid Ceterita
 futura, et sub rōe sub rōe exis̄t. qd sīlī. nob̄
 sī ē dī. qd nec ikum. Ex neg. mai, inveni rāo
 sit ē augen. 1° desumpta qd mō loquendi
 qd nec notiam. 2° re Ceterita, sū futura usq; p̄
 inveniunt, qd iū notiam ē re mere jōbli. 2°
 exīa. possiblī nō ē p̄ p̄, tam īmō exīa
 sū numerū, sū alij de cetero temporis. sūd enī il-
 lūs nec tāi p̄sonū, nec p̄sonū ē p̄sonēda ē p̄sonē-
 da sī. exīa sū futura, qd Ceterita magis p̄ p̄
 ē simili ē exīa, qd exīa ē res p̄sonēda sit
 iū. Extra tāi p̄ cetera temporis dīa. exīi 2°
 res supponit. Tam exītē sū alia cetera dīa.

Arg. 7. si ad notiam inveniunt sufiat
 Cetera Ceterita, notia qd hīc nō aderit,
 qd dīo hīc ē me uido, erit inveniunt, quemadmo
 notia, qd Deus nō hīc ē. Adams Cetera inveniunt
 ē, atq; talij notia qd dīo hīc uido ē inveniunt.

g'nt p'sicit C'sia C'otesita. Per L. L. d'v. d. b.
nro 62. eam notam ei' intiuim co ipso f'git
d' d'to agmto p' anta d'ea tempore. P'z e' neg-
mai, in nodis, ut sumus in via, q'as e' q' g'ot-
j'm aus' C'oresit sola met' eius p' ipsum omni-
regunt. Et ipso meate s'tu. Sicut aut' m' regu-
rum, n' x'p'ri're in'v'ine: q' hodie q' j'c' a me in'v'-
ine l'g'nis. Et c'eu'it in D'co, q' hodie i'v'ine u-
t' d'um, quen h'ut a d'ev'ite. D'ic'x in'nodis
ut sumus in via, q' ante uiam q' p'babili'k'li-
amus sp'ci'j imm' reg'ante, q'la p'cta p'imus
in de l'g'ni're hodie d'um, q' h'xi l'g'no'imus
ext'as, ac q'nd in'v'ine.

Quod si d'notiam in cuiam regia
re'go attingat quod si cunctas eis
sunt sicut et tempus, secum d'. Si neque d' et
cunctas in cuius attingit cunctam, en quod si attingat
tum in cuius tempus, d' cuncta, ut dicitur in l. 2.
2. 2. n' sit luna et solata. Et r'c'le regas
re'go nostra in cuius ibas cunctas molles
attingat. Alij agant, alij regant. Dicendum in d'
sit. Dicitas cunctas attingere male. Si e'
igas alijno attingere, se'mius priuati? si re
gule Regulae rem. Si e' cognitare rem q'nt' at
cunctas h'c'e' poterit. Unde q' si fuerit ac
te p'omum h'c'e' postulat cunctam sagittam ea
in uscio illud attingendo nec m'lt' d' attingere
eius sagittam. d'atq' q' uideat ad notiam in cuiam
cognitare rem in de' su'rie exis?

fl 45v

Quid dissidio deest & nostram Incuriam
ad scribam.

Vic 2°: nostram incuriam disquicere est habe adscribiva.
Sicut. si illa dicitur epate & dicas hinc de-
finitus epate: ac nostram incircum literam hinc de-
finitionem epate ad ab scribam. sicut. illa dicit
est, sicut nostra incuria est cognitio rei in se sub-
iecto ex iis; ab scribam. sicut & cognitio rei in se est
in suorum ex iis. Ex quatuor, q^{uo}d nostris hinc dico da
dista partia dividunt epate. Socia iis incuria, Tadi-
cua hinc diversitate gratia, sicut & tendit in eam sub
ognitibiliitate imm. T. us vero ex iis, n^{on} q^{uo}d

Opere nam tunc latet, & tunc videor?

¶ I. Part. D. 3. nō 10. q^{uo}d ex iis.
Opes imbutae recurrentes ad nostram incuriam invenient
epates & recurrentes ad nostram incuriam. q^{uo}d relata
sunt nostris. Et neq^{uo}d. aq^{uo}d. opes et emptas universas
nostris dicas hinc responde, & deginore. Inst. ead
opies imbutae recurrentes nostris in viuis inveniunt
sunt adscribiva; q^{uo}d inveniunt epates. Ex dist.
a q^{uo}d invenire sunt ad nostram ab scribam, ead
mo q^{uo}d inveniunt res. dicas. Edo aq^{uo}d. mes aut
dictius pot est duplex. Et si opies imbutae in viuis
recurrent adscribiva ad nostram ab scribam. donec n^{on} sit
recurrent, & in causis expugnabiliis illis, ad no-
stram iis inveniunt res. Et dico. q^{uo}d
misi, si opies in viuis recurrent ad ab scribam
transfigit, ita ut illis opies statim ad agendam

verum effas, et ad signandas carum exias.

Sug. 2. ead notia ut sicut dicitur est
et intima, ad abstinuam: quod una non
sunt esse ad aliq. ratione parte dyui poterit se
disputare. q' sic desquonat notia intima et absti-
nua. Et id sicut in eisdem iure et regis signis est. q' tam
parte hic litem de finem ad alii quam notia inti-
ma ad abstinuam. Verbo id sic dicitur. e' non dis-
quonat est. a' et regis. i' nulla res adgitate nuptia
disputata a' et regis. id' nulla res sua propter inadmis-
ta disputata vel ad alii qualiter. q' propter e' et regis

Sic 2. notiam adgitate intima dispu-
tare ad abstinuam. Deo. Ut Ben temas
aderte notiam adgitate intimam. q' enim signi
num, utora cognoscere vix in se sed est ex eis inclusa
deinde materiam cariam. q' nec sit dista. s' modista
notio adstineat. quemadmodum signum quale adgitatur
vix regis. hoc non prius signi in studiis realium
caricam. signi intuatu. hanc autem non includere
signum quale s' notia est intuatu, nec notia inti-
ma q' notia est adstina. Nam pio fidei p' p' t.
q' s' unum hic realum caricam alius, ad studiis
quoniam reatu. q' notia adgitare intima hic rea-
lum caricam adstineat. q' ad illa reatu disputata. Da-
re notiam adgitare intima nullum est dubium. s' jet
in uirori qualiorum.

Et si e' debet notia adgitare abstinuam.
hinc littera agere. q' sunt s' p' p' s' s'
intima juncti aucti primi signum cognoscere.

155

et aut' reliquit in illa sua spm memoriam qm potea remaneat
ad cognitum Angli ad digneitatem Dicitur qd stat-
is spes relecta sit ad ius illius quem intende-
re gravat: qd illius ipsa uteru ad digneitatem elicit tot
nominis Angli qd sicut cognitum ipsis aucto-
ritate: qd alij cognitio n' erit ad digneitatem
melius qd facili potest qd uti pignus talis iure in-
ad digneitatem cognitum qd Angli sum qd ad cogni-
tum ihesu apidam, sic, d' ays, n' uo ad cognitum
utetur qd exiam.

✓ Sad nota sicut fuis
ad teina?

Sexta dudum uide te p̄te eandem notiam s̄t eccl̄ in-
ciuam, & ad scientiam ius d̄versoru locoru malici.
& hoc tam si ex obij desig unus cognat⁹ L⁹.
& in recto, aliis 2⁹. & in obij qm si utrum
cognoscatur & in recto. Et 2⁹ pars qd̄ ead
cognitio deceptiva attingit deum & x̄m & p̄t recto
ad qm n. 1 deus uide amē & 2⁹. ut ip̄ obij attingit
alios creuerat & existentes & p̄tibiles ita ut possit
dicere deus ductus sum creuerant uide te o
me / qd̄ talis cognitio ē in causa & deum uigia-
runt p̄in deus & abstinua & ocreueras & p̄tibales
in obij. Pi. 2⁹ pars n̄t solitat qmēnū f
eando cognoscim qd̄ & regiet lucem qm uides
& sit tenebris qd̄ & p̄tibales nigredint Cognoscere
p̄tibales.
Aliaior: dīḡs ē & ead notia p̄testi

re*re* ipsa*re*, *D*ab*re*rum i*n* eius*re* s*o*ti? *P*rop*re* i*n* eius*re* s*o*ti
m*at**re*, *s*ed i*n* dist*re* i*n* gralit*re* *d*icit*re* atting*re*nd*re*. *I*ta *L*.
*A*ttac*re*. *L*. *T*ell*re* *S*cor*re*. *R* e*t* *f.* n*o* 104. *E*ig*re*
*p*i*re* *L*. *g*o*re* ead*re* not*re*, ut postea dic*re*mus, i*n* eius*re*
s*o*ti m*at**re* p*ot* i*c* i*n* g*ra*sa, *D*ist*re*, scientif*re*
D opin*re* a*re* formid*re*ne *int*erv*re*. *E*od*re* p*ot* i*c*
p*ot* n*o* t*ar*i*re* post*re* hab*re*ta imm*re*. *D*en*re* dis*re*usa.
*g*o*re* et *D* e*w* s*o*to not*re* i*n* cui*re*, *D*ab*re*ria*re*. *g*o*re*
ut ead*re* not*re* i*n* eius*re* s*o*ti m*at**re* il*re* i*n* cui*re* *D*
ab*re*ria*re* suff*re*it, *g*o*re* ill*re* atting*re*at i*n* se imm*re*.
D i*n* alio*re* *g*o*re* m*o* *D* i*n* rug*re* not*re* *g*o*re* i*m* de*re*:
nam f*rat*tem i*n* atting*re*at *D*atum. *g*o*re* ne*g*o*re*
dit *int*erv*re* *D*ab*re*ria*re*.

Primo. L. q. n. regnat quod Anglie hunc
ipsum regnanteum dico, quod reges sit regni-
ximus d. regnum talis usque reges ut attingerem
in se i. in ipso L. e. vniuersitatem, ut eundem attingat
sit in aliis i. in ipso regno e. admodum. Si 2. q.
potest videre regem sit, De eius imaginem in palo-
cio appensam: qd polum formam ipsorum qd soli regis
domini in se, qd in imagine L. 2. pars regis
n. sit ead pectora attingere, qd in attingere deum
in se. tale usque attingeret, si ihud regnaret in qd
in aliis: qd pectora, qd attingeret in se, qd molles-
cent rictus ei dicitur. Contra qd que juxta lari-
notria regna, qd dista, scientifica, qd vniuersitatem
sunt ead pectora.

Doposiam d^o p^o s^o d^o n^o m^o t^o n^o t^o M^og. d^o
d^o p^o M^ol. d^o p^o s^o b^o a^o s^o 3. d^o a^o f^o g^o,
P^o g. d^o n^o l^o r^o p^o d^o s^o h^o d^o c^o i^o d^o r^o e^o d^o o^o p^o s^o